

Streszczenie

Poetyka dwuznaczności. Edgardo Antonio Vigo i *Diagonal Cero*

Celem artykułu jest analiza eksperymentalnego czasopisma *Diagonal Cero* wydawanego przez Edgarda Antonia Vigo w mieście La Plata w latach 1962–1969. Vigo postrzegał swoje czasopismo jako narzędzie wielozadaniowe, przenośną platformę, na której mógł przedstawiać poezję łacinoamerykańską, manifesty i eseje, kroniki sztuki regionu La Platy, a także reprodukcje drzeworytów. W grudniu 1966 roku, wraz z publikacją numeru 20, Vigo ukierunkował swoje czasopismo w stronę rozpowszechniania i konceptualizacji praktyk poezji eksperymentalnej, która w tamtym momencie wchodziła w skład szeroko pojętej „nowej poezji”. Prezentacja tej nowej poezji zbiegła się w czasie z powstaniem grupy poetów eksperymentalnych, Ruchu Diagonal Cero, w skład której oprócz samego Vigo wchodziłi też: Jorge de Luján Gutiérrez, Omar Gancedo, Carlos Ginzburg i Luis Pazos. Vigo, tak jak pozostali artyści z jego pokolenia, postrzegał poezję eksperymentalną jako strategię wpływania na rzeczywistość i przemieniania jej.

tłum. Katarzyna Szoblik